Contributed by Herman Michiel
vrijdag, 18 januari 2013 - Last Updated vrijdag, 18 januari 2013

17 januari 2013 – De Tijd van 15 januari meldt hoe toevallig aan het licht kwam dat Tony Blair zich op de aandelenhandel gestort heeft. Blair was tot 2007 Britse eerste minister, en ligt sindsdien goed in de markt als consultant, voor privébedrijven als JP Morgan, of voor overheden als Koeweit. Een paar uur bemiddeling tussen mijnbouwer Glencore en Qatar om een fusie rond te krijgen zou hem 750.000 euro opgebracht hebben. Een lezing door de ex-premier kost ook al vlug 200.000 Britse pond. Men begrijpt natuurlijk het probleem als men zo goed zijn brood verdient, en de rente op spaarboekjes zo laag staat. Tony richtte daarom twee beursvennootschappen op om het zuurverdiende geld beter te besteden, wat blijkbaar goed geslaagd is. In het boekjaar 2012 bracht zijn Windrush-vennootschap 4,3 miljoen euro op. Het mooie is dat dit prominent lid van de Labour Party hierdoor ook werk verschafte aan vijf traders!

Je zou je afvragen of er misschien weddenschappen afgesloten worden tussen al die gewezen sociaal-democratische leiders: wie boert het best na de bewezen diensten aan de arbeidersklasse? Want ook Gerhard Schröder zal toch niet gratis werken voor een filiaal van Putin’s Gazprom? Die weddenschappen moeten waarschijnlijk al langer bestaan, want wijlen Karel Van Miert deed blijkbaar al mee. Hij stelde eerst zijn capaciteiten ter beschikking van de Vlaamse socialisten, vervolgens als commissaris voor het Europees concurrentiebeleid en bolde dan uit als rector van de Nyenrode Business Universiteit en bestuurder bij Philips, Solvay, Agfa-Gevaert, Anglo-American en nog enkele. Wim Kok begon zelfs als vakbondsleider, was voor de PvdA minister van financiën en minister-president en zal bij zijn weddenschap met de andere kameraden gedacht hebben dat KLM, ING en Shell hem konden doen winnen. Zijn jongere collega Wouter Bos maakt echter weinig kans, want wie zo vroeg de politiek verlaat kan moeilijk 200.000 pond vragen voor een lezing, en ‘partner bij KPMG’ is nu ook niet zo indrukwekkend. Met de rating van onze socialistische leiders gaat het blijkbaar in dalende lijn!

Dit artikel verscheen eerder op Ander Europa